

Відкритий лист до мешканців Лопатинської громади, де досі стоять монументи пам'яті воїнам радянської армії та символи колективізації українського селянства

Ми, патріотичні, молодіжні та ветеранські громадські об'єднання Львівщини, закликаємо мешканців Лопатинської громади не бути носіями російського колоніального наративу, захисниками колонізаційної ідеології ворога та демонтувати маркери окупації, що були встановлені з нагоди відзначення роковин перемоги у, так званій, великий вітчизняній війні, а також як символи колективізації українського селянства.

Сьогодні, коли російський окупант знов прийшов «візволяти» українську землю від її народу, на другому році повномасштабної війни, ми наголошуємо на тому, що усунення імперських стереотипів, міфів і символів зі свідомості українців та нашого публічного простору є питанням національної безпеки.

Особи, які виступають на захист таких монументів, або дійсно не розуміють того, чим насправді був радянський тоталітарний режим, або відверто маніпулюють фактами та підбурюють мешканців громади в своїх інтересах.

Сьогодні кожен повинен усвідомити, що нав'язування підкореним народам ідеї про вищість російської мови, науки, культури та цінностей загалом, сприйняття власної ідентичності як чогось менш вартісного та відсталого було та залишається важливим аспектом імперської колоніальної політики росії. У містах та селах України як маркери окупації все ще залишаються вулиці та пам'ятники на честь радянських героїв, діячів культури і мистецтва, російських науковців та партійних діячів. Фундаментальним аспектом радянської пропаганди був і є міф про перемогу над нацизмом у великій вітчизняній війні та ідея беззаперечної винятковості радянської армії. Тож важливим є розуміння того, що одним із аспектів створення радянської героїки стало витіснення з пам'яті українців наших національних героїв, які протиставлялися радянським, як посібники нацистів – українські буржуазні націоналісти, або простіше – бандити і вбивці невинних людей.

Хочемо підкреслити, що практично всі герої радянського союзу не мали українського походження, а були росіянами. Тому пантеон радянських героїв, як і все решта, що приніс на нашу землю радянський окупаційний режим, – не має нічого спільногого з українською ідентичністю, а є частиною експансивної політики, що впроваджувалася на окупованих територіях. Не варто забувати і той факт, що паралельно із створенням міфу про велику перемогу, викорінювалися традиції підкорених народів, мова, культура та звичаї, ліквідовувалася церква, інтелігенція та верства заможних селян і підприємців.

Ось чому люди повинні розуміти, для чого необхідно позбавлятися об'єктів монументальної пропаганди ворога. Адже це НЕ «частина нашої історії», НЕ «пам'ять про героїв», і це НЕ «просто жінка, яку вбили у нашему селі», НЕ просто «в нас був колгосп і всім було добре», НЕ просто «воно собі стоїть і ні кому не заважає». Ми маємо знову і знову наголошувати на тому, що це не наша історія, не наші герої, і ця жінка – це символ окупації та колективізації, символ того, що український народ експлуатувався радянською тоталітарною системою, а той, хто був не згідний з режимом – сидів в тюрмах, трудових таборах, на засланні, або був вбитий чи закатований. Просто тому, що був українцем, патріотом, священиком, просвітником, господарем, прагнув навчати дітей рідною мовою, заснував в селі читальню чи спортивний молодіжний осередок і гуртував патріотичну молодь.

Хочемо підкреслити, що українці були насильно мобілізовані до лав «червоної армії» після радянської окупації території України та стали жертвами тоталітарної системи. Радянський союз здобув перемогу спільно з союзниками, не жаліючи мільйонів людських життів. Українці у цій війні, за даними істориків, часто використовувалися в якості гарматного м'яса. І сьогодні росія далі продовжує це робити, мобілізовуючи до російської армії чоловіків з окупованих нею територій.

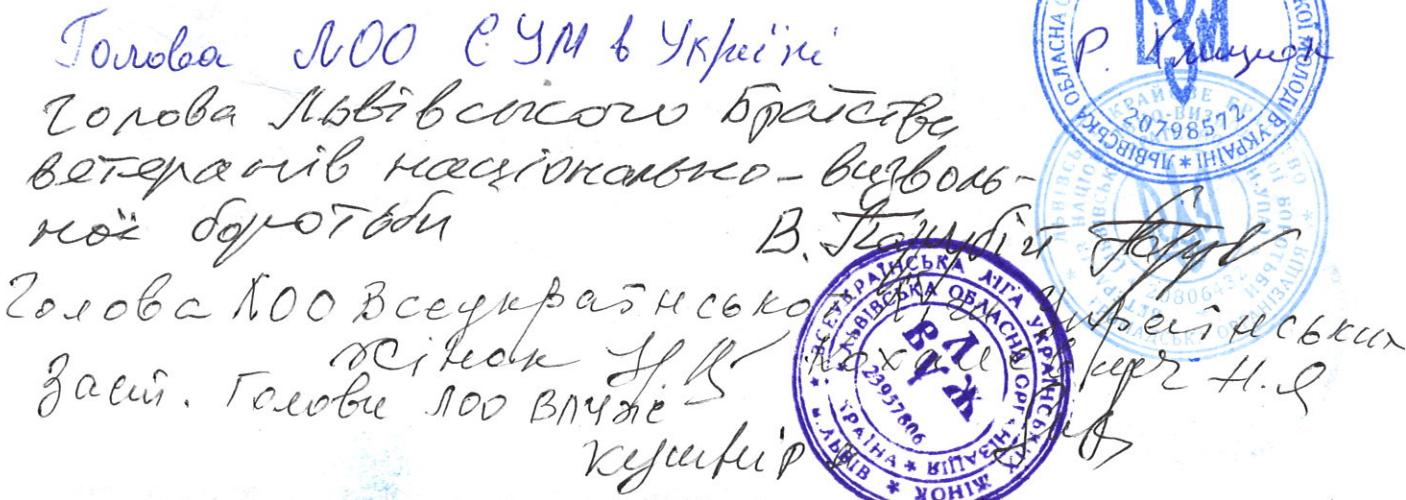
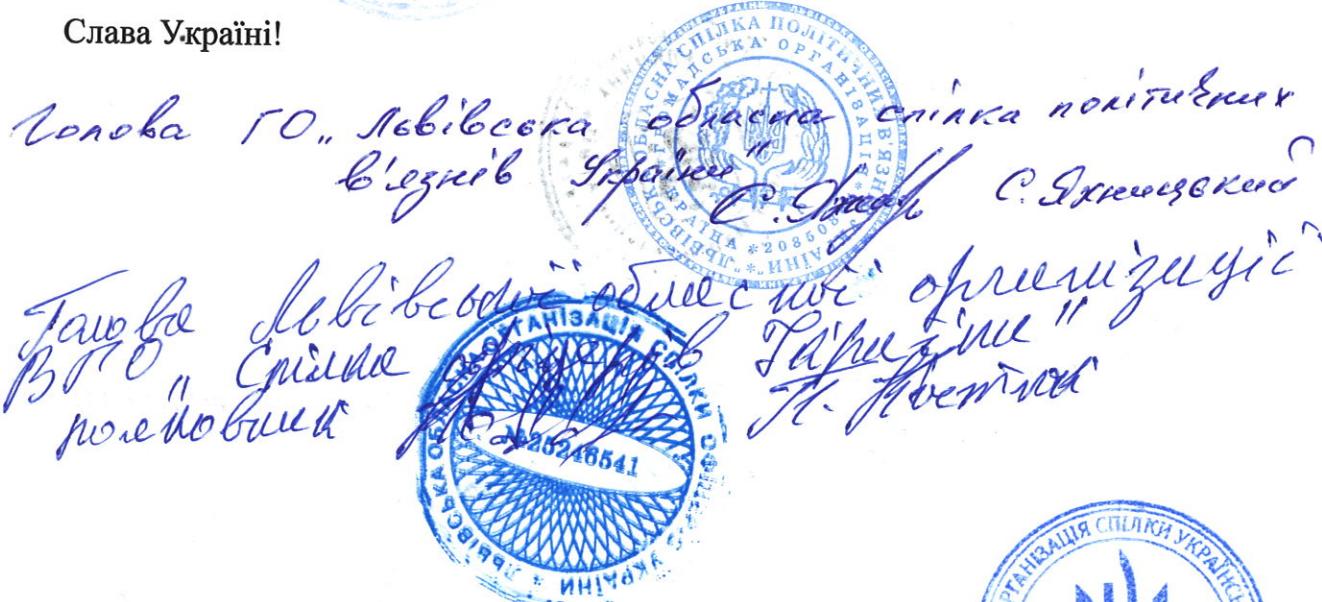
Наголошуємо на тому, що меморіали із скульптурами на кшталт «скорботна маті» чи «мати-батьківщина», які відображають біль втрати за тисячами синів України та часто зображені у національному одязі, є відвертою наругою над гідністю підкореного українського народому. Меморіали такого типу встановлювалися окупаційною радянською владою в містах і селах України до ювілеїв завершення так званої великої вітчизняної війни, як доказ перемоги та підкорення.

У зв'язку з усім вище описаним, просимо з розумінням поставитися до необхідності демонтажу об'єктів монументальної пропаганди ворога. Закликаємо не піддаватися на провокації та чітко усвідомити важливість процесу декомунізації та деколонізації нашого громадського простору.

Пам'ятаймо, що туди, де стоїть радянський пам'ятник, – прагне прийти росія! Її метою є наш розбрат і підкорення. Тож будьмо єдині у нелегкій справі боротьби з російським агресором та його пропагандою, що є засобом впливу на нашу свідомість.

Українці є вільною і незламною нацією, яка вшановує своїх героїв, усвідомлює, хто ми та ким були наші предки. І ніхто та ніколи не зможе переконавши нас у протилежному, змінити нашу ідентичність, стерти нашу національну пам'ять та зробивши з нас рабів.

Слава Україні!

Голова РО „Молодіжного
Науково-спілкового Конгресу - №6818“

Україна, м. Ужгород

Голова ПОМГО „Українська молодь
Христові“

Голова СЛТМ „Хмельницько-Львівського“

Даний О.

Голова НО ОУН
(протигаз)

Вістунийк штабу
Галицького Берега
воїнів ув'язнів

Корчак В.М.

Голова «Львівської» області «Молодіжного
Венесуельсько-Аргентинському

Голова Львівського
ногітбольного вибірчого
комітету імені
Бандери Франко

голова РО „Б9“ Кузьки Ульяни“

Кузька У.А.

засідання Учредитивне посідання ДУК п/с „Пробуди ся!“

Гніздо УА.

Голова Мовісомого відділу
Союзу Українок Володимир
Бондарук

В. О. Голова Пробуди ся!

Братство Побігнені

ВО, УДАЧА
ВІДОТНОВОГО ДІЛУ

С. В. Рубан

ТО ВІДОТНОВОГО
ДІЛУ

Д. Віртуоз

70. Резерв філії
В. Білок Віктор

„Коло Часі“

Лазар В. В.

100 ВІДОТНОСНОВОГО
ДІЛУ

М.

І. Шевел
Липківський І. І.

Голова лікарського обласного
товариства „Прасіма“
ім. Р. Шевченка

М. Р. Гончарук
Голова 100 ЗКУХ

3

Годові РО «Шкільна опера Насу-Нкоу»
3

Годова 50, поблизу
вул. Р. Мухомора

Голова Президу ГО "Асоціація компаній"

Богдан Петрович Некрасовский

Гомель АРСНТ "Надсвітлі
Філологія С.В. Рудак

Гасло 108 відповідь
Дніпропетровськ
Іванчук С. В.

